

Auca dels Tres Savis Prudents dels Piteus

1. Els Tres Savis del Piteus
eren tres homes de pes,
un xic murrís i guerneus,
que en tot es feien l'entès.
2. Amb cert aire de grandesa
van baixar de la Muntanya
per comprar una euga a Manresa,
més cofois que els reis d'Espanya.
3. Quan va arribar la vesprada
veient que es feia de nit
varen demanar posada,
fent-se el savi distingit.
4. La mestressa que els rebia
els pregunta «Què voleu?».
«Som gent de categoria»,
li responen «Que no es veu?»
5. L'hostaler, llest, de seguida
prepara una habitació,
silenciosa i recollida.
per provar tal distinció.
6. Per tapar la llum del dia,
a la finestra ha adossat
un armari que tenia,
i allà els du, l'espavilat.
7. Ja s'adormen els Tres Savis
entre les quatre parets,
com qui té la mel als llavis,
com autèntics angelets.
8. Quan cansats de dormir i jeure
els seus ossos els fan mal
prou que s'aixequen per veure
si s'ha fet de dia i tal.
9. Però topen amb la porta
de l'armari de l'estatge
i diuen amb veu absorta
«Tot el món put a formatge».
10. Com que la nit no s'acabava
els Tres Savis arraulits
sense gosar dir ni fava
van donant voltes pels llits.
11. L'hostaler que els pren la mida
al final s'ha compadit,
truca a la porta i els crida.
Diu «Què tal com han dormit?»
12. No voldria fer-los nosa
ni voldria pas ser tosc.
Que prendran alguna cosa
abans no es torni a fer fosc?»
13. Els Tres Savis dels Piteus
mentre prenen l'esmorzar
no s'ho creuen, se'n fan creus,
no s'ho acaben d'empassar.
14. Com que han fet tard a la fira
sense l'euga s'han quedat.
Un dels savis mira i mira
i queda bocabadat.
15. Allí a prop, a quatre passes,
a la porta de l'hostal,
veu que tenen carabasses,
per a ell un fet anormal.
16. «Què és això?», el Savi pregunta.
«Són ous d'euga, si en voleu...»,
l'hostaler respon, i adjunta
«Els tenim a molt bon preu».
17. Amb la carbassa més plena
tornaven els vilatans
quan passant per la carena
se'ls esmunyí d'entre mans.
18. Escampant-se en la baixada,
a trossos, aquell invent
provoca una desbandada
i una llebre fuig corrent.
19. I, pensant que era el pollí
que havia sortit de l'ou,
un dels Tres Savis va dir
«Ara sí que l'hem vist prou»
20. Ai, malaguanyada eugueta!
Tan bé que ens hauria anat
per poder anar amb la carreta
a la fira i al mercat».
21. Va ser així com la carbassa
a Sant Llorenç va arribar,
per això cada any a plaça
el més gran concurs s'hi fa.
22. S'hi recorda la prudència
dels Tres Savis dels Piteus
i es premia amb bona ciència
les carabasses que allí veus.
23. Aquest dia tot és festa
a la vila dels Piteus,
i tot ve d'aquesta gesta,
tant si ho creus com si no ho creus.
24. Tot això així no seria,
no seria com sol ser,
si mossèn Cinto un bon dia
no ho hagués escrit tan bé.

Joan Vilamala, 2010